

สรุปการดำเนินงานของคณะกรรมการสภาการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๖

**สรุปการดำเนินงานของคณะกรรมการสภาการศึกษา
พ.ศ. ๒๕๔๖ (สิงหาคม - ธันวาคม ๒๕๔๖)**

ในปี พ.ศ.๒๕๔๖ (สิงหาคม – ธันวาคม ๒๕๔๖) มีการประชุมสภาการศึกษารวม ๓ ครั้ง
ดังนี้

๑. คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๖ ปฏิบัติหน้าที่สภาการศึกษา
วันจันทร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖
๒. ครั้งที่ ๑/๒๕๔๖ วันจันทร์ที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๖
๓. ครั้งที่ ๒/๒๕๔๖ วันจันทร์ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๖

ในการประชุม ๓ ครั้ง มีเรื่องสำคัญที่นำเสนอต่อที่ประชุมสภาการศึกษา ๓ เรื่อง ดังนี้

๑. การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา
๒. แนวทางการอุดหนุนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี
๓. ร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ....

๑. การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา

การประชุมครั้งที่	การประชุมคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่สภา การศึกษา ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖
วันเดือนปี	วันจันทร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖

สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน

กระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่การศึกษา ๑๗๕ เขต เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖

๒. แนวทางการอุดหนุนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี

การประชุมครั้งที่	ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖
วันเดือนปี	วันจันทร์ที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๖

มติคณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๗ มีมติสรุปได้ ดังนี้

๑) เห็นชอบให้ศธ. อุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่นักเรียนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา (อนุบาล ๒ ปี) ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามัญและสายอาชีพอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๗ (ผู้เรียนปกติ ก่อนประถมศึกษา ๖๐๐ บาท ประถมศึกษา ๑,๑๐๐ บาท ม.ต้น ๑,๘๐๐ บาท และม.ปลายสามัญ ๒,๗๐๐ บาท ส่วนม.ปลายสายอาชีพแตกต่างกันตามสาขา และให้การอุดหนุนเป็นพิเศษแก่เด็กด้อยโอกาส ยากจน ขาดโอกาสเข้าเรียนในระบบ และพิการ

๒) เห็นชอบในหลักการที่ใช้ในปีการศึกษา ๒๕๕๖ และให้นำมาใช้ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ ต่อไป คือ ให้สถานศึกษาเอกชนที่รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี (เริ่มตั้งแต่ชั้นป. ๑ – ม.ต้น) และระดับก่อนประถมศึกษา (อนุบาล ๒ ปี) สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

๓) อนุมัติในหลักการให้จัดสรรงบประมาณให้ศธ. สำหรับจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มเติมจากที่ได้รับจัดสรรแล้วในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ อีกจำนวน ๒,๑๑๖.๓๗๘ ล้านบาท

๔) ให้ศธ. รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการปรับปรุงระบบการศึกษาของประเทศในภาพรวม

๕) สำหรับประเด็นเกี่ยวกับขอบเขตการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี ให้คงถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่องนโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี ที่เห็นชอบกำหนดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี โดยเริ่มตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษา

ตอนปลาย (ระดับประถมศึกษาปีที่ ๖) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (๓ ปี) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญและสายอาชีพ) ๓ ปี

สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่ผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามมติคณะรัฐมนตรีเรียบร้อยแล้ว

๓. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ....

การประชุมครั้งที่	ครั้งที่ ๒/๒๕๔๖
วันเดือนปี	วันจันทร์ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๖

สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๘ ส่งผลให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีสภาพเป็นมหาวิทยาลัย และได้จัดทำกฎกระทรวงเรื่องของโครงสร้างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจัดกลุ่มเป็น ๙ มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- ๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- ๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
- ๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคตะวันออก
- ๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
- ๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
- ๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- ๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
- ๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

สรุปมติการประชุมคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ปฏิบัติหน้าที่สภาการศึกษา

ครั้งที่ ๗/๒๕๔๖

วันจันทร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ เวลา ๐๘.๓๐ น.

ณ ห้องประชุมกระทรวงศึกษาธิการ

อาคารราชวัลลภ ชั้น ๒ กระทรวงศึกษาธิการ

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่สภาการศึกษา ได้มีการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๖ เมื่อวันที่วันจันทร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้เสนอเรื่องการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพิจารณา สรุปได้ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๒ : เรื่องเพื่อพิจารณา : การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา

นับตั้งแต่วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นมา กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการปฏิรูปการศึกษาของแต่ละจังหวัดไปดำเนินการเตรียมความพร้อมให้กับเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดของตน ในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาและการบริหารเขตพื้นที่การศึกษา การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและนำข้อมูลสารสนเทศมาจัดทำแผนการศึกษา กลยุทธ์และแผนพัฒนาการศึกษาของเขตพื้นที่ การปรับปรุงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา การแบ่งปันครุภัณฑ์และทรัพย์สินให้แก่เขตพื้นที่การศึกษา การพัฒนางานวิชาการร่วมกับต้นสังกัดของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

นอกจากนั้น ในระดับกระทรวงได้มีการจัดทำร่างกฎกระทรวง ประกาศกระทรวง คู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบที่เกี่ยวกับการบริหารเขตพื้นที่การศึกษาไว้พร้อมในระดับหนึ่ง โดยตลอดระยะเวลา ๖ เดือนนับจากวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ คณะทำงานจัดเตรียมความพร้อมให้เขตพื้นที่การศึกษาได้ปฏิบัติหน้าที่เตรียมความพร้อมมาอย่างต่อเนื่องและพบว่าเขตพื้นที่การศึกษาทั้ง ๑๗๕ เขต มีความพร้อมในระดับที่สามารถจะทำการได้จริง ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอให้มีการประกาศกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเป็น ๑๗๕ เขต พร้อมทั้งได้กำหนดอำเภอ/เขตปกครอง ที่เป็นที่ตั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของแต่ละเขตโดยเสนอให้สภาการศึกษาให้ความเห็นชอบร่างประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเป็น ๑๗๕ เขต

สรุปมติการประชุมสภาการศึกษา
ครั้งที่ ๑/๒๕๔๖
วันจันทร์ที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ เวลา ๑๔.๐๐ น.
ณ โรงแรมปรีทิวาเลซ

สภาการศึกษาได้มีการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้เสนอเรื่องต่อสภาการศึกษาเพื่อทราบและพิจารณา ตามระเบียบวาระการประชุมสรุปได้ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องเพื่อทราบ: บทบาทและอำนาจหน้าที่ของสภาการศึกษาและสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ปัจจุบันโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย ๕ องค์กรหลัก คือ สำนักงานปลัดกระทรวง (สป.) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) โดยมี ๔ คณะกรรมการ คือ สภาการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา และคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตามมาตรา ๓๓ ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และมาตรา ๑๔ ของ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาการศึกษาไว้ ๕ ประการ คือ ๑) พิจารณาเสนอแผนการศึกษาชาติ ที่บูรณาการทางด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา กับการศึกษาทุกระดับ ๒) พิจารณาเสนอนโยบาย แผน มาตรฐานการศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามแผนในข้อ ๑ ๓) พิจารณาเสนอนโยบายและแผนสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ๔) ดำเนินการประเมินผลการจัดการศึกษา ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ๕) ให้ความเห็นหรือขอเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายและกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับการศึกษา

คณะกรรมการสภาการศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น ๕๙ คน ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน กรรมการโดยตำแหน่ง ๑๖ คน กรรมการที่เป็นผู้แทนองค์กรเอกชน ๒ คน กรรมการที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒ คน กรรมการที่เป็นผู้แทนองค์กรวิชาชีพ ๒ คน พระภิกษุที่เป็นผู้แทนคณะสงฆ์ ๒ รูป กรรมการที่เป็นผู้แทนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ๑ คน กรรมการที่เป็นผู้แทนองค์กรศาสนาอื่น ๒ คน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่างๆ ๓๐ สาขา ๓๐ คน เลขาธิการสภาการศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ

สำนักงานเลขาธิการสภาศึกษามีบทบาทหน้าที่ ในการปฏิบัติงานสนองตอบต่อภารกิจของสภาศึกษามาตรา ๑๔ วรรคหกของพ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๔๖ และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการพ.ศ.๒๕๔๖ ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของสำนักงานฯ ไว้ ดังนี้

๑) รับผิดชอบงานเลขานุการสภาการศึกษา ๒) จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ รวมทั้งจัดทำข้อเสนอนโยบายและแผนในการ สนับสนุนทรัพยากรด้านการศึกษาของชาติ ๓) ประสานการจัดทำข้อเสนอ นโยบาย แผน และ มาตรฐานการศึกษาของชาติ ๔) วิจัยและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา การศึกษา การพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้และภูมิปัญญาของชาติ ตลอดจนการรวบรวมและ พัฒนาระบบเครือข่ายสารสนเทศ เพื่อการพัฒนา นโยบายและแผนการศึกษาของชาติ ๕) ดำเนินการประเมินผลการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ๖) ดำเนินการเกี่ยวกับ การให้ความเห็นหรือคำแนะนำในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวกับการศึกษา ๗) ปฏิบัติงานอื่นใดที่ กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้แบ่ง โครงสร้างภายในออกเป็น ๖ สำนัก คือ ๑) สำนักอำนวยการ ๒) สำนักนโยบายและแผนการ ศึกษา ๓) สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา ๔) สำนักพัฒนากฎหมายการศึกษา ๕) สำนัก มาตรฐานการศึกษาและพัฒนาระบบการเรียนรู้ ๖) สำนักวิจัยและพัฒนาระบบการศึกษา

มติที่ประชุม ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา : แนวทางการอุดหนุนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี

พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๐ (๑) กำหนดให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุน ทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาขั้น พื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการในเรื่องนี้มา อย่างต่อเนื่อง โดยคณะรัฐมนตรี ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๕ ได้ให้ความเห็นชอบ เงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ๑,๐๐๐ บาท มัธยมศึกษา ตอนต้น ๑,๘๐๐ บาท และมัธยมศึกษาตอนปลาย ๒,๗๐๐ บาท ส่วนระดับปฐมวัย ไม่ได้กำหนดไว้ แต่รัฐก็ได้จ่ายเงินส่วนหนึ่งเป็นการอุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับโรงเรียนของรัฐที่จัดการศึกษาปฐมวัย ประมาณ ๔๕๙ บาทต่อคน

กระทรวงศึกษาธิการได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี ให้ศึกษาว่า หากรัฐจะอุดหนุน การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้นแก่ผู้เรียนทุกคน และลดการอุดหนุน ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากที่เคยอุดหนุนในอัตราร้อยละ ๑๐๐ ให้ลดลงประมาณ ร้อยละ ๕๐ โดยกรณีของเด็กยากจน รัฐจะให้การดูแลอย่างทั่วถึงว่าจะต้องใช้งบประมาณมาก น้อยเพียงใด

กระทรวงศึกษาธิการนำเสนอรายละเอียดของผลการศึกษาต่อคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ รวม ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอ ๒ ทางเลือก คือ **ทางเลือกที่ ๑** การอุดหนุนระดับประถมศึกษาถึง มัธยมศึกษาตอนปลาย และ**ทางเลือกที่ ๒** การอุดหนุนระดับก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา

ตอนต้น ซึ่งที่ประชุมมีมติให้กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาทบทวนใหม่อีกครั้งหนึ่ง โดยให้เสนอเพียงแนวทางเดียว กล่าวคือ อุดหนุนแก่ผู้เรียนระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคน และมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนประมาณร้อยละ ๕๐

สำหรับสาระสำคัญของการนำเสนอในครั้งที่ ๓ นี้ **ประเด็นแรก** คือ ค่าใช้จ่ายต่อหัวในอัตราใหม่ ที่ได้จากผลการวิจัย พบว่า ค่าใช้จ่ายจริงในภาพรวม โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่และขนาดกลาง จะมีค่าใช้จ่ายต่ำที่สุด ขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กค่าใช้จ่ายจะสูง เช่นเดียวกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งมีกิจกรรมมากกว่าปกติ ค่าใช้จ่ายก็จะอยู่ในระดับสูงเช่นกัน

ประเด็นที่ ๒ ประมาณการงบประมาณในการอุดหนุนการศึกษาขั้นพื้นฐาน หากเป็นนโยบายเดิม กล่าวคือ อุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาบางส่วน และนักเรียนระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายทุกคน ถ้าใช้เงินอุดหนุนรายหัวอัตราเดิม จะต้องใช้งบประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าใช้อัตราใหม่ จะต้องใช้งบประมาณ ๓๒,๐๐๐ ล้านบาท ขณะที่นโยบายใหม่ คือ อุดหนุนค่าใช้จ่ายแก่นักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคน ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้การอุดหนุนเฉพาะผู้เรียนที่ยากจน จำนวนประมาณร้อยละ ๕๐ ซึ่งจะมีจำนวนผู้เรียนระดับก่อนประถมศึกษาเพิ่มขึ้น ๒๐๐,๐๐๐ คน และมัธยมศึกษาตอนปลายลดลง ๘๐๐,๐๐๐ คน ถ้าอุดหนุนตามอัตราเดิม จะใช้งบประมาณ ๒๙,๐๐๐ ล้านบาท แต่ถ้าใช้อัตราใหม่ จะต้องใช้งบประมาณ ๓๑,๐๐๐ ล้านบาท

ประเด็นที่ ๓ กรณีที่จะให้การอุดหนุนค่าใช้จ่ายแก่ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เฉพาะกลุ่มผู้ยากจน จำนวนประมาณร้อยละ ๕๐ หากใช้เกณฑ์ความยากจนที่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนด จะมีผู้เรียนที่ได้รับการอุดหนุน จำนวนประมาณร้อยละ ๑๐ เท่านั้น แต่จะมีผู้เรียนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีได้อยู่ในเกณฑ์ความยากจน แต่มีความขาดแคลนในบางลักษณะ เช่น อยู่ไกล หรือต้องการค่าพาหนะ ค่าอาหารกลางวัน ฯลฯ ซึ่งควรให้ความช่วยเหลือ โดยในขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล ซึ่งจะทำให้ระบุได้ว่า เด็กคนไหนยากจน และพึงได้รับการสนับสนุน ส่วนในรายละเอียดหากเป็นทางเลือกดังกล่าว คงจะต้องมีการหารือกันต่อไปว่า แนวทางการดำเนินงานในลักษณะนี้เหมาะสมมากน้อยเพียงใด

ดังนั้น ประเด็นที่กระทรวงศึกษาธิการขอเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา มีดังนี้

๑. เห็นชอบรูปแบบอุดหนุนผู้เรียนทุกคนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น และอุดหนุนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนประมาณร้อยละ ๕๐ ซึ่งหากเห็นชอบตามข้อเสนอนี้ กระทรวงศึกษาธิการมีข้อสังเกต ๓ ประการ คือ **ประการที่ ๑** จะต้องเร่งทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง เนื่องจากขณะนี้ผู้ปกครองเข้าใจว่าผู้เรียนทุกคนได้รับเงินอุดหนุนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบกับผลการสำรวจของสวนดุสิต พบว่า ผู้ปกครองในอัตราร้อยละ ๖๐-๗๐ เห็นด้วยกับการอุดหนุนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องเร่งทำความเข้าใจถึงเหตุผลที่ปรับเปลี่ยนนโยบาย **ประการที่ ๒** ต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย โดยเงินอุดหนุนที่ได้รับจะต้องนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างแท้จริง **ประการที่**

๓ จะต้องศึกษาผลกระทบที่จะตามมา เพราะในช่วง ๒ ปี ที่มีการอุดหนุนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ส่งผลให้มีการขยายตัวทั้งสายสามัญและอาชีวศึกษาเอกชนในสัดส่วนที่สูงมาก

๒. เห็นชอบเรื่องอัตรการอุดหนุน ซึ่งจะเป็นไปตามค่าใช้จ่ายต่อหัวที่เป็นจริง เงินสมทบสำหรับเด็กพิการ และด้อยโอกาส รวมทั้งขอหารือเรื่องการเพิ่มสัดส่วนเงินอุดหนุนสำหรับครูเอกชนระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา จากเดิม ๓,๔๔๐ บาท เป็น ๓,๘๐๐ บาท และระดับมัธยมศึกษา จากเดิม ๔,๓๐๐ บาท เป็น ๔,๗๐๐ บาท ซึ่งจะต้องใช้งบประมาณเพิ่มขึ้น ๗๑๖ ล้านบาท เรื่องค่าตอบแทนครูอาชีวศึกษา ซึ่งจะต้องใช้งบประมาณเพิ่มขึ้น ๑,๐๐๖ ล้านบาท ตลอดจนมาตรการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยให้ดีขึ้น เช่น การอบรมผู้ปกครอง การอบรมครู ซึ่งรวมอยู่ในค่าใช้จ่ายต่อหัวประมาณ ๑๖๐ ล้านบาท

๓. เห็นชอบเรื่องการเปิดโอกาสให้โรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ เก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมได้ โดยกรณีนี้โรงเรียนเหล่านั้นไม่ได้รับเงินอุดหนุน ให้เก็บได้ตามค่าใช้จ่ายจริง ส่วนโรงเรียนที่รับเงินอุดหนุน จะสามารถเก็บเงินเพิ่มได้ ภายใต้ข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ

มติที่ประชุม

๑. ที่ประชุมรับทราบข้อเสนอของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับแนวทางการอุดหนุนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเริ่มตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา (๓ ปี) ถึงมัธยมศึกษาตอนต้น รวม ๑๒ ปี และให้การอุดหนุนผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ ๕๐ รวมทั้งวงเงินงบประมาณทั้งหมดที่จะต้องใช้งบ

อย่างไรก็ตาม ที่ประชุมมีข้อสังเกตว่า หากรัฐบาลไม่มีปัญหาเรื่องงบประมาณ ควรให้การอุดหนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่ผู้เรียนทุกคนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา (๒ ปี) จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย รวม ๑๔ ปี เนื่องจากการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว จะเป็นการยกระดับการศึกษาในภาพรวมของประชาชนทั้งประเทศให้สูงขึ้น โดยเฉพาะการอุดหนุนการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา จะเน้นความร่วมมือระหว่างครอบครัวและสถานศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพของเยาวชนให้มีความพร้อมที่จะรับการศึกษาในขั้นที่สูงขึ้นต่อไป

สำหรับข้อเสนอจากที่ประชุมเรื่องการอุดหนุน ๑๔ ปี ดังกล่าวข้างต้น กระทรวงศึกษาธิการได้คำนวณงบประมาณที่จะต้องใช้จ่ายเพื่อจัดการศึกษาให้มีคุณภาพว่า จะต้องใช้เงินทั้งสิ้น ๓๓,๙๒๐ ล้านบาท ซึ่งผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณแจ้งว่า ขณะนี้ได้จัดสรรให้แล้ว ๒๖,๒๐๐ ล้านบาท ดังนั้นที่ประชุมจึงได้เสนอว่าควรจะต้องหายุทธศาสตร์เพื่อระดมทรัพยากรเพิ่มเติม รวมทั้งบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อให้เพียงพอต่อการดำเนินงานต่อไป

ค่าใช้จ่ายในวงเงินดังกล่าวนี้ ที่ประชุมเห็นด้วยว่า เป็นค่าใช้จ่ายพื้นฐานที่เพียงพอที่รัฐจะอุดหนุนการศึกษาให้กับเด็กทุกคนตามกฎหมาย โดยสามารถจัดให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานขั้นต่ำ ส่วนการอุดหนุนเพิ่มเติมเพื่อให้ได้มาตรฐานการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น รัฐจะพิจารณาให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวยากจนก่อน ส่วนกลุ่มที่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ควรมีส่วนร่วมรับภาระด้วยตนเอง ทั้งนี้ที่ประชุมมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการหารือ

เพิ่มเติมกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นเกี่ยวกับการอนุญาตให้โรงเรียนสามารถเก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐานดียิ่งขึ้น และเหมาะสมกับผู้เรียนบางกลุ่ม เช่น ผู้มีความสามารถพิเศษ

นอกจากนั้น ที่ประชุมยังได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาแนวทางการให้ความช่วยเหลือแก่โรงเรียนสาธิต โดยใช้เงินงบประมาณจากสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัด หรือเงินนอกงบประมาณที่มีอยู่ด้วย

๒. เห็นชอบให้เร่งดำเนินการสร้างความเข้าใจต่อสาธารณชน เร่งรัดการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาปฐมวัย การศึกษาผลกระทบต่อการศึกษาเอกชนโดยเฉพาะอาชีวศึกษาเอกชนที่ขยายตัวกว่าร้อยละ ๒๐ นับแต่มีการอุดหนุนมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมทั้งการศึกษาผลกระทบต่ออัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาโดยรวม

๓. เห็นควรมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการหารือร่วมกับสำนักงานงบประมาณ เพื่อหาข้อยุติในเรื่องการอุดหนุนค่าใช้จ่ายต่อหัวปี ๒๕๔๗ เงินเดือนครูเอกชน ค่าตอบแทนครูอาชีวศึกษาเพื่อทดแทนอัตราที่ขาด และงบพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัย

สรุปมติการประชุมสภาการศึกษา
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖
วันจันทร์ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ เวลา ๑๐.๐๐ น.
ณ โรงแรมปรีณซ์พาเลซ

สภาการศึกษาได้มีการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ ณ โรงแรมปรีณซ์พาเลซ ที่ประชุมได้เสนอเรื่องต่อสภาการศึกษาเพื่อทราบและพิจารณา ตามระเบียบวาระการประชุม สรุปได้ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธาน/เลขาธิการแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ประธานฯ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายปองพล อดิเรกสาร) แจ้งให้ที่ประชุมทราบ เรื่อง การประชุมวุฒิสภานัดพิเศษ เพื่อพิจารณาร่าง พ.ร.บ.สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. .... และร่าง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. .... ซึ่งจะต้องไปชี้แจงรายละเอียดของกฎหมายดังกล่าวต่อที่ประชุมเมื่อถึงวาระ จึงได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นางสิริกร มณีรินทร์) ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภาการศึกษาแทน

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา :

๓.๑ กระบวนการปฏิบัติงานของสภาการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้นำเสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการปฏิบัติงานของสภาการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ๒ ประการ คือ ๑) เพื่อวางระบบการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสภาการศึกษา และสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ๒) เพื่อให้กรรมการสภาการศึกษาได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบโดยตรงในการพิจารณากลับกรอง และเสนอแนวทางการดำเนินงานตามภารกิจของสภาการศึกษา

คณะอนุกรรมการสภาการศึกษาที่เสนอ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๓ คณะ ประกอบด้วย คณะที่ ๑ ด้านแผนการศึกษาแห่งชาติ คณะที่ ๒ ด้านระบบการศึกษา คณะที่ ๓ ด้านบริหารการศึกษา คณะที่ ๔ ด้านทรัพยากรทางการศึกษา คณะที่ ๕ ด้านการศึกษาเอกชนและองค์กรทางสังคมอื่น คณะที่ ๖ ด้านมาตรฐานการศึกษาและวิธีการเรียนรู้ คณะที่ ๗ ด้านพัฒนาการจัดการเรียนรู้ คณะที่ ๘ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาตลอดชีวิต คณะที่ ๙ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ คณะที่ ๑๐ ด้านการวิจัยการศึกษา คณะที่ ๑๑ ด้านประเมินผลการศึกษา คณะที่ ๑๒ ด้านกฎหมายการศึกษา คณะที่ ๑๓ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา

องค์ประกอบของคณะอนุกรรมการฯ แต่ละชุด มีจำนวนประมาณ ๑๓-๑๕ คน ประกอบด้วย ๑) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนั้นๆ โดยเฉพาะ เป็นประธาน ๒) กรรมการโดยตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารระดับสูงของ สกศ. เป็นรองประธาน ๓) กรรมการสภาการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้แทนหน่วยงาน จำนวนประมาณ ๗-๙ คน เป็นอนุกรรมการ โดยมีข้าราชการ สกศ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อเสนอเพื่อพิจารณา คือ ๑) ให้ความเห็นชอบการดำเนินงานในรูปคณะอนุกรรมการสภาการศึกษา และ ๒) ให้ความเห็นเกี่ยวกับจำนวน บทบาทหน้าที่ และองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการสภาการศึกษา

มติที่ประชุม

๑. ที่ประชุมเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสภาการศึกษา เพื่อทำหน้าที่พิจารณากลับกรอง รวมทั้งให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะการดำเนินงานเกี่ยวกับแผนการศึกษาแห่งชาติ นโยบายและแผนการศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ การประเมินผลการจัดการศึกษา ตลอดจนการให้ความเห็นและคำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมายและกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับการศึกษา อันเป็นภารกิจหลักของสภาการศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒. ด้านจำนวนคณะอนุกรรมการฯ ที่ประชุมเห็นชอบให้มีคณะอนุกรรมการฯ จำนวนทั้งสิ้น ๕ คณะ โดยพิจารณาจากภารกิจหลักของสภาการศึกษา ได้แก่ ๑) ด้านนโยบายและแผน ๒) ด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ๓) ด้านการกระจายอำนาจและทรัพยากรทางการศึกษา ๔) ด้านกฎหมายการศึกษา ๕) ด้านการวิจัย ติดตาม และประเมินผล

สำหรับองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการฯแต่ละคณะ จะมีจำนวนประมาณ ๑๓-๑๕ คน ประกอบด้วย ประธาน ได้แก่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนั้นๆ โดยเฉพาะ รองประธาน ได้แก่ ๑) กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือผู้แทน และ ๒) ผู้บริหารระดับสูงของ สกศ. ที่รับผิดชอบในด้านดังกล่าว

อนุกรรมการ จำนวน ๗-๙ คน มาจาก ๑) กรรมการสภาการศึกษา ๒) ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก และ ๓) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ได้แก่ ข้าราชการ สกศ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่วนอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการชุดต่างๆ นั้น ที่ประชุมเห็นชอบให้ สกศ. พิจารณาจากประวัติ ผลงาน และประสบการณ์ของกรรมการ รวมทั้งปรึกษาหารือกับกรรมการสภาการศึกษาแต่ละท่านในรายละเอียดต่อไป

ทั้งนี้ อาจแต่งตั้งอนุกรรมการเฉพาะกิจ /วิสามัญด้านอื่นๆ เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ....

คณะกรรมการกักกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ โดยให้รวมกลุ่มวิทยาเขตในแต่ละภูมิภาคจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัย รวม ๙ แห่ง และแต่ละแห่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยให้รับประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฤษฎีกาฯ ไปประกอบการพิจารณาด้วย จากนั้นคณะรัฐมนตรี ในคราวประชุม เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๖ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว และมีมติส่งร่างพระราชบัญญัติและหลักการเพิ่มเติมให้คณะกรรมการสภาการศึกษาพิจารณาทบทวนร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยให้ความเห็นของคณะรัฐมนตรีไปพิจารณาด้วย

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาร่วมกับผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงได้จัดทำข้อเสนอเพื่อพิจารณา ดังนี้

๑. เห็นสมควรให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน มีฐานะเป็นสถาบันการศึกษาภายใต้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาระบบมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เข้มแข็ง ทั้งนี้จะต้องระบุให้ทั้ง ๒ สถาบันเปิดรับ ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษาบางส่วนต่อไป เพื่อพัฒนาช่างเทคนิคที่มีความสามารถเป็นวิศวกรที่ปฏิบัติงานได้จริง และเป็นครูเทคนิคศึกษา

๒. เห็นด้วยในหลักการที่ให้รวมกลุ่มวิทยาเขตของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในแต่ละภูมิภาค จัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัย ๙ แห่ง และแต่ละแห่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยไม่เพิ่มสาขาวิชาและขอจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเพิ่มเติมภายในระยะเวลา ๕ ปี รวมทั้งให้นำหลักการกลางที่ใช้กับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับมาปรับใช้กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมดังนี้

๑) เนื่องจากการยกฐานะสถาบันที่มีอยู่เดิม ควรเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์สูงสุด ลดการลงทุนก่อสร้างอาคารสถานที่ที่ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก รวมทั้งเน้นการจัดการที่มีประสิทธิภาพ การพัฒนาด้านคุณภาพ และการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น

๒) ควรมีการประเมินการดำเนินงานทั้ง ๙ สถาบันภายหลังจาก ๕ ปี ก่อนที่จะมีการขยายการจัดการศึกษา โดยคำนึงถึงศักยภาพความพร้อม การพัฒนาคุณภาพ ความซ้ำซ้อนกับสถาบันของรัฐและเอกชน

๓) ควรปรับปรุงองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย วิธีการได้มาซึ่งผู้บริหารระดับสูง และกรรมการสรรหาให้สอดคล้องกับหลักการกลาง

๔) ควรกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ สถาบัน เพื่อให้โอกาสแก่ผู้สำเร็จสายอาชีวศึกษาเข้าศึกษาต่อในสัดส่วนที่เหมาะสม และให้ความร่วมมือช่วยเหลือทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพแก่สถาบันอาชีวศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

มติที่ประชุม

๑. เห็นควรให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน เป็นสถาบันการศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาระบบมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศให้เข้มแข็ง และเพิ่มจำนวนสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางที่มีคุณภาพ เพื่อผลิตบุคลากรทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามทิศทางการความต้องการกำลังคนของประเทศ ทั้งนี้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ต้องรับผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาเป็นหลัก เพื่อเปิดโอกาสพัฒนาช่างเทคนิคที่มีความสามารถเป็นนักเทคโนโลยีที่ปฏิบัติได้จริงและเป็นครูเทคนิคศึกษา

นอกจากนั้น เพื่อพัฒนาคุณภาพของการอาชีวศึกษาให้มีความเข้มแข็ง สามารถเป็นหลักในการผลิตกำลังคนระดับกลางให้มีประสิทธิภาพ ควรต้องมีระบบสนับสนุนให้สถาบันอาชีวศึกษา ๗๐๐ แห่ง ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ให้สามารถผลิตกำลังคนระดับกลางที่มีคุณภาพสูงตามที่ประเทศต้องการ

๒. เห็นควรให้มีการรวมกลุ่มวิทยาเขตของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในแต่ละภูมิภาค จัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัย รวม ๙ แห่ง ที่เน้นเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และให้แต่ละแห่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยในระยะแรกให้มหาวิทยาลัยทั้ง ๙ แห่ง เป็นส่วนราชการ และจะต้องไม่เพิ่มสาขาวิชาทางด้านสังคมศาสตร์ และไม่ขอจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเพิ่มเติมภายในระยะเวลา ๕ ปี รวมทั้งให้นำหลักการกลางของร่าง พ.ร.บ.สถาบันอุดมศึกษาในกำกับรัฐ ซึ่งคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว มาปรับใช้กับร่าง พ.ร.บ.ทั้ง ๒ ฉบับนี้ด้วย

นอกจากนั้น สภาการศึกษายังมีข้อสังเกตเพิ่มเติม ดังนี้

๑) เนื่องจากเป็นการรวมและยกฐานะจากสถาบันที่มีอยู่เดิม จึงควรเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วให้คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด ลดการก่อสร้างอาคารสถานที่ที่ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก แต่ควรเน้นการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ การสร้างระบบเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีและเครือข่ายกับวิทยาลัยอาชีวศึกษา การพัฒนาคุณภาพ และการมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และสถาบันอุดมศึกษา

๒) ควรมีการประเมินผลการดำเนินงานทั้ง ๙ สถาบันภายหลังจาก ๕ ปี ก่อนที่จะมีการขยายการจัดการศึกษา โดยให้มหาวิทยาลัยคงความเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คำนึงถึงศักยภาพ ความพร้อม การพัฒนาคุณภาพ ความเข้าช้ซ้อนกับสถาบันทั้งของรัฐและเอกชน

๓) ควรกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติของทั้ง ๒ สถาบัน ในประเด็นต่อไปนี้

๓.๑ วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาที่ต้องมุ่งเน้นการเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

๓.๒ องค์กรประกอบของสภามหาวิทยาลัย วิธีการได้มาซึ่งผู้บริหารระดับสูง กรรมการสรรหา และประเด็นอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับหลักการกลาง

๓.๓ การให้โอกาสแก่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาเข้าศึกษาต่อเป็นหลัก และให้ความร่วมมือช่วยเหลือทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพแก่สถาบันอาชีวศึกษา